

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.140/2022/19. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2022. november 3. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2022. március 23. napján kihirdetett 1.B.417/2021/42-I. számú ítéletét megváltoztatja.

Az ügyben keletkezett bűnjeleket a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala Bj. 87/2022. számon vételezte be. A bűnjeljegyzék 3-7. sorszáma alatt feltüntetett bűnjelek sértett1 sértett részére történő kiadását mellőzi és azok megsemmisítését rendeli el.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésbe a vádlott által 2020. július 6. napjától 2021. október 7. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt rendeli beszámítani.

A vádlott tényleges tartózkodási helye: Tököli Országos Büntetés-végrehajtási Intézet.

Az ítélet bevezető részében Terhelt1 előzetes fogvatartásának befejező napjaként 2021. október 7. napját jelöli meg azzal, hogy ezt követően a vádlott a vele szemben kiszabott jogerős szabadságvesztés büntetésének letöltését kezdte meg.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A Terhelt1 vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésbe a vádlott által 2022. augusztus 8. napjától a mai napig letartóztatásban töltött időt is beszámítani rendeli.

A másodfokú eljárásban kirendelt védői díj címén 17.160,- (tizenhétezer-százhatvan) forint bűnügyi költség merült fel, melyet Terhelt1 vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletében Terhelt1 vádlott bűnösségét testi sértés büntetében (Btk.164. § (1) bekezdés és (8) bekezdés 1. fordulat) állapította meg, ezért őt mint különös visszaesőt 7 év börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. Elrendelte a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2017. november 20. napján jogerőre emelkedett 350.Bpk.31653/2017/4. számú büntetővégzésével kiszabott 1 év 4 hónap börtönbüntetés végrehajtását.

[2] Rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről, a felmerült bűnügyi költség összegéről és annak viseléséről.

[3] Az ítélet ellen az ügyészség a büntetés súlyosítása érdekében, a vádlott felmentésért, védője elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés érdekében fellebbezett.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.942/2021/11. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket alaptalannak találta. Kifejtette, hogy a felülbírálat terjedelme a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései értelmében teljeskörű és bejelentette, hogy nyilvános ülés kitűzése esetén azon nem kíván részt venni.

[5] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság eljárása során a perrendi szabályokat megtartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett.

[6] A tényállást mérlegeléssel állapította meg, melyet azonban részlegesen megalapozatlannak tartott a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontjában foglalt okból, mely azonban a másodfok eljárásban orvosolható, a tényállás az iratok tartalma alapján kiegészíthető.

[7] A vádlott személyi körülményei körében indokoltnak tartotta rögzíteni, hogy amiatt, hogy szervezetében kábítószerrel találtak, eljárás indult ellene a Budapesti VIII. Kerületi Rendőrkapitányságon 578/2021. bü. számon. A vádlottra vonatkozó elmeorvos-szakértői és pszichológus szakértői megállapításokat az ítélet 6. oldaláról szintén a személyi körülmények közé kérte beemelni.

[8] A történeti tényállást kiegészíteni indítványozta azzal, hogy a szintén ittas állapotban lévő Terhelt1 vádlott -akinek a szervezetéből Cannabis fogyasztásra utaló kannabinoid hatóanyag volt kimutatható- ekkor odament a sértetthez és meg nem állapítható okból szóváltásba keveredett vele. Kérte azt is rögzíteni, hogy a sértett és a vádlott a szóváltás közben gesztikulált, dulakodott, majd a vádlott el akarta hagyni a helyszínt, azonban a sértett tovább magyarázott neki, mire a vádlott megfordult és a dulakodás folytatódott.

[9] E kiegészítésekkel a tényállást megalapozottnak tartotta, mely a másodfokú eljárásban is irányadó.

[10] A törvényszék indokolási kötelezettségének eleget téve számot adott arról, hogy a tényállást milyen bizonyítékokra alapította és a vádlott esetében miért nem fogadható el a jogos védelemre történő hivatkozás.

[11] A tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, cselekményét törvényesen minősítette, jogilag helyesen indokolta.

[12] Utalt arra, hogy a törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket igyekezett megfelelően számba venni, ugyanakkor nem értékelte súlyosító tényezőként az ittas állapotban történt elkövetést. Bár minimális súllyal, de kérte enyhítő körülményként értékelni a kismértékű sértetti közrehatást. A vádlottal szemben kiszabott büntetést enyhének találta a vádlott előéletére, személyiségi jellemzőire is figyelemmel, tekintettel arra is, hogy a sértett életét a gyors, szakszerű orvosi beavatkozás mentette meg, illetve az, hogy a cselekményt észlelő járőrök a segítségére siettek.

[13] Az ítélet járulékos rendelkezéseit törvényesnek tartotta azzal, hogy a kényszerintézkedés tartamát 2020. július 6. és 2021. október 7. napja között kell megjelölni.

[14] Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék 1.B.417/2021/42-I. számú ítéletét a tényállás kiegészítését követően a büntetést kiszabó részében a Be. 606. § (1) bekezdés alapján változtassa meg, s alkalmazzon a vádlottal szemben súlyosabb büntetést, a kényszerintézkedés időpontját, a büntetéskiszabási körülményeket pontosítsa, egyebekben hagyja azt helyben.

[15] A vádlott védője a jogorvoslati kérelme írásbeli indokolásában a bejelentett fellebbezését fenntartotta, utalt arra, hogy a védelem elsősorban a vádlott felmentése érdekében, másodsorban enyhítésért jelentett be fellebbezést, mely jogorvoslati kérelem elsődleges indoka a jogos védelmi helyzet megállapításának elmaradása és ez által a bűnösségre vont téves jogkövetkeztetés volt.

[16] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontjában foglalt részbeni megalapozatlansági hibában szenved, mely azonban a rendelkezésre álló iratok, így különösen a törvényszék által a tárgyaláson is megtekintett kamerafelvételek alapján kiküszöbölhető. Ugyan az ítélet a jogi indokolás körében kitért arra, hogy miért nem látta a jogos védelmi helyzetet megállapíthatónak, az azonban a kiegészítésre szoruló tényállásából közvetlenül nem következik. Azt nem vitatta, hogy a vádlott és a sértett között a sértett sérülésének keletkezését megelőzően szóváltás, lökdösődés, dulakodás és egymás irányába intézett fizikai támadás történt, azonban a sértett vallomásának hiányában csak a tanúk vallomásai és a videofelvételek adnak útmutatást az összetett és elhúzódó cselekménysor történéseire. A tanúvallomások – a szubjektív észlelés természetes következményeként – eltérőek és egyeseknél csak részlegesek az észlelések. Ugyanakkor egyértelmű vallomás áll arra is rendelkezésre – melyet az ítélet indokolása ismertet -, hogy a vádlott többször próbált kitérni a sértett elől, a helyszínről a cselekménysort közvetlenül megelőzően el kívánt távolodni, de a sértett utána ment. Arról, hogy ez pusztán provokatív viselkedés-e a sértett részéről vagy a sértettnek további támadási szándéka volt, illetőleg a vádlott ezt így értékelhette-e – az ítélet indokolása nem ad számot.

[17] Hivatkozása szerint a kamerafelvételek tartalmát az elsőfokú bíróság rögzítette, mely alapot ad a tényállás kiegészítésére, a vádlott részéről a jogos védelmi helyzet fennállásának megállapítására és védenccé felmentésére.

[18] Ezen túlmenően nem értett egyet a törvényszék azon jogi álláspontjával sem, mely szerint a vádlottat a bántalmazás tekintetében egyenes, az eredmény tekintetében eshetőleges szándék terheli. A vádlotti szándék ugyanis nem irányult a bekövetkezett eredményre, az a vádlott tudatában nem merült fel, így abba nem is nyugodhatott bele. Az

eset összes körülményei alapján az eredmény tekintetében a vádlott gondatlansága állapítható meg.

[19] Amennyiben a másodfokú bíróság a jogos védelem kérdésében a védelem érvelése ellenére nem látja azt megvalósulni, úgy a bűnösség változatlan megállapítása esetére indítványozta a büntetés enyhítését, a szabadságvesztés mértékének rövidebb tartamban történő megállapítását. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben, mely enyhítő körülményt nem észlelt, a sértetti közrehatást a vádlott javára kell figyelembe venni, akárcsak az időmúlást, mely védenca terhére nem róható, valamint a veszélyeztető cselekmény eredménye tekintetében az eshetőleges szándékot is. Az a körülmény pedig, hogy a vádlott a helyszínt elhagyta, nem értékelhető súlyosító körülményként.

[20] Figyelemmel arra, hogy a súlyosító és enyhítő körülményeknek nem a számára, hanem a súlyára és nyomatékára kell tekintettel lenni a büntetés mértékének megállapítása során. A súlyosító körülmények sorában csak a vádlotti előélet jelentkezik nagyobb nyomatékkal, míg a cselekmény jellege, a sértetti provokatív közrehatás – mely nélkül a bűncselekmény nagy valószínűséggel el is maradt volna – valamint a vádlott eredményre vonatkozó gondatlansága, nem a középmértéknek megfelelő büntetést igényli, hanem a vádlott javára attól lefelé eltérő mértéket indokol.

[21] A másodfokú bíróság az ügyben a Be. 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülést tűzött ki.

[22] A nyilvános ülésen az ügyészség képviselője az előzetes bejelentésének megfelelően nem vett részt.

[23] A védő továbbra is fenntartotta a fellebbezése írásbeli indokolásában foglaltakat.

[24] A vádlott a nyilvános ülésen tett felszólalásában és az utolsó szó jogán azt hangsúlyozta, hogy a sértett, miután bevitték a kórházba, saját felelősségére kijött onnan és elment a Rákóczi térre inni, ő biztos, hogy nem okozott neki ilyen sérüléseket, mint amelyek az ítéletben szerepelnek. Az általa előadott történések délután 14 órakor zajlottak és nem este 21 óra 30 perckor. Állítása szerint ő csak állt a zebránál, várta, hogy zöldre váltson a lámpa és a sértett támadta meg őt, ezért nem érti, hogy miért kapott hét év büntetést.

[25] A fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.

[26] A bejelentett jogorvoslati kérelmek irányultsága alapján az ítéltábla a Be. 590. § (1) és (2) bekezdés alapján az elsőfokú ítéletet az azt megelőző eljárással együtt felülbírált, az kiterjedt az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre, az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartásának ellenőrzésére. A Be. 590. § (7) bekezdés alapján az ítéltábla hivatalból vizsgálta a Be. 671. §-a szerinti egyszerűsített felülvizsgálatra tartozó rendelkezéseket is.

[27] A másodfokú bíróság megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartotta, az eljárása során nem történt sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a) - f) pont], sem olyan relatív eljárási szabálysértés [Be. 609. § (1) és (2) bekezdés], amely az elsőfokú ítélet érdemi felülbírlatának akadályát képezte volna.

[28] Az elsőfokú bíróság a Be. 164. § (1)-(3) bekezdésében írtakra is figyelemmel az ügyfelderítési kötelezettségének is teljes mértékben eleget tett, a vád tárgyává tett bűncselekmény elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat kivétel nélkül feltárta és egyenként és összességükben is értékelte, bár az a később kifejtett módon korrigálásra szorult.

[29] Részletesen, érdemben foglalkozott a vádlott védekezésével, az azokban rejlő ellentmondásokkal, számot adott arról, hogy azt miért nem tartotta elfogadhatónak.

[30] A mérlegelő tevékenység mindig az elsőfokú bíróság feladata, a felülbíró bíróság pedig ezt jogosult és köteles ellenőrizni, hogy az megfelelt-e a törvényi előírásoknak, a logika szabályainak és teljeskörű volt-e. A törvényen alapuló, irányadó gyakorlat értelmében megalapozott elsőfokú tényállás és az indokolási kötelezettség teljesítése esetén nincs lehetőség a bizonyítékok eltérő értékelésére.

[31] A védelmi jogorvoslati kérelem és a nyilvános ülésen előadott vádlotti előadás új érveket az elsőfokú bíróság előtt elhangzottakhoz képest nem hozott fel, ezért az ítéltábla az e körben a mérlegelés során már a törvényszék által értékelt körülményeket nem ismétli meg, azokkal teljes mértékben egyetért. A vádlott azon felvetését pedig, hogy a sértett a kórházba szállítását követően a Rákóczi téren italozott volna, az orvosi iratok teljes mértékben kizárják, hiszen a sértettet a kórházba szállítását követően nyomban megműtötték és több hónapig tartózkodott az egészségügyi intézményben, felépülése hosszú ideig tartott.

[32] A vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket a másodfokú bíróság a következők szerint pontosítja:

[33] Az ítélet [26] bekezdésében rögzített igazságügyi elmeorvos-szakértői vélemény megállapításait a személyi körülmények között rögzíti, mely szerint vádlott a bűncselekmény elkövetésekor nem szenvedett olyan kóros elmeállapotban, amely kizárná vagy korlátozná a büntetőjogi felelősségre vonását, ugyanakkor szociopátiás életvezetésű egyén, nárcisztikus, énhangsúlyú, indulatvezérelt viselkedéssel, sérelem érzettel, ebből adódó bosszúvágygal. Teátrális robbanékonyság, hazudozás jellemzi. Morális deficit mellett agresszív ösztöntörékvések tárhatók fel. Személyiségzavara azonban állapotjellegű, betegségi szintet el nem érő és korlátozó tényezőt nem jelent. Ennek ellenére a bűnisméltetés veszélye az antiszociális személyiség-szerkezetének következtében bármikor fennállhat.

[34] A vádlott előéleti adatai között feltünteti, hogy a 2. szám alatti büntetését a vádlott 2021. október 8. napjától töltötte.

[35] A vádlottat az ítéletben írtakon túlmenően a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2018. november 15. napján kelt és e napon jogerőre emelkedett ítéletével a 2015. szeptember 23. és 2016. február 5. napján elkövetett 2 rendbeli garázdaság vétsége miatt halmazati büntetésül 30 nap elzárásra ítélte, e büntetését 2020. április 17. napján töltötte ki.

[36] A vádlottal szemben folyamatban lévő ügyek közül mellőzi a BRFK VIII. Kerületi Rendőrkapitányság 3240/2017. bü. számú ügyének feltüntetését, mert ezen ügy azonos a 2. szám alatt feltüntetett elítélés alapját képező üggyel, mely már jogerősen befejeződött.

[37] Rögzíti ugyanakkor, hogy a vádlottal szemben a Budapesti VIII. Kerületi Rendőrkapitányságon 578/2021. bü. szám alatt, a jelen üggyel azonos időben elkövetett bűncselekmény, kábítószer birtoklásának vétsége miatt van további büntetőeljárás folyamatban.

[38] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az ítéltábla részben megalapozatlannak találta a Be. 592. § (2) bekezdés a) és d) pontja szerinti okból, mert az hiányosságban szenvedett, illetve tényből tényre helytelenül következtetett.

[39] Ez a részbeni megalapozatlanság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján bizonyítás felvétele nélkül, az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és helyes ténybeli következtetés útján kiküszöbölhető volt, ennek érdekében a másodfokú bíróság a megállapított tényállást az alábbiakkal egészíti ki, illetve helyesbíti.

[40] A [6] bekezdés második mondatát akként pontosítja, hogy azt rögzíti, hogy sértett1 sértett és tanú1 a fenti napon 21 óra 23 perckor megjelentek a Budapest VIII. kerület, Üllői út és József körút kereszteződésénél, ahol kéregetni kezdtek a piros lámpánál megálló

autók között. E tevékenység folytatása során az ittas állapotban lévő sértett1 az Üllői út 36. számmal párhuzamosan található, az ellentétes menetirányú forgalmi sávok között útburkolati jellel jelölt, forgalom elől elzárt területen helyezkedett el, míg tanúl az úttesten az autók között mozgott.

[41] A [7] bekezdés első mondatát úgy helyesbíti, hogy az ittas állapotban lévő Terhelt1 vádlott 21 óra 28 perckor az Üllői úton keresztül futva jelent meg a sértett tartózkodási helyén, vele szóváltást kezdeményezett, támadóállásba helyezkedett és meg nem határozható okból rögtön bántalmazta is, megütötte őt a fején, a sértett pedig védekezésként egyszer szintén a vádlott feje irányába ütött.

[42] A [7] bekezdés negyedik mondatát az első mondarészt követően kiegészíti azzal, hogy a vádlott és a sértett közötti szóváltás, heves gesztikulálás azonban a tettlegesség szünetelése idején is folytatódott, egy alkalommal pedig, amikor a vádlott kissé, pár méterre eltávolodott a helyszíntől, a sértett utána ment és tovább magyarázott neki.

[43] A tényállás kiegészítésére vonatkozó ügyészi és védelmi indítványokat a fentiekből láthatóan annyiban osztotta az ítéltábla, hogy annak megalapozottá tétele a hiányosságai és helytelen következtetései miatt szükséges, de nem egészen a felvetettek szerint.

[44] A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a vádirati tényállással egyezően állapította meg, azt szó szerint átvéve. A tényállás alapjául mint olyan objektív bizonyítékot, melyen a teljes cselekmény jól látható és kivehető, elfogadta a BKK Zrt. kamerafelvételét, melyet a tárgyaláson maga is lejátszott és rögzítette is az azon látottakat. E bizonyíték tekintetében hivatkozott arra is, hogy ugyanezen felvétel alapján a BRFK Nyomozó Főosztály Életvédelmi Osztály által készített jelentés részletesebb megállapításokat tett a cselekmény pontos leírása, kialakulása tekintetében. E többletmegállapításokat a törvényszék nem vetette el, de nem is jelenítette meg a tényállásban, ennek indokaira azonban nem tért ki. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a kamerafelvételek alapján a jelentésben megállapítottak helytállóak, a bíróság által rögzítettek nem teljeskörűek. A cselekménysort indító történéseket a vádirati tényállás sem tartalmazta, sőt azokat össze is mosta, mert úgy tüntette fel, mintha a vádlott és a sértett, valamint tanúl 21 óra 25 perckor már hárman együtt tartózkodtak volna a megjelölt területen és így került volna sor az eseményekre, az elsőfokú bíróság is ezzel egyezően állapította meg a tényállásban az események kezdetét. A kamerafelvételen azonban jól kivehető, ahogy azzal a másodfokú bíróság a tényállást pontosította is, ahogy azt a rendőri jelentés is tartalmazta, hogy a fenti napon 21 óra 23 perckor csak sértett1 sértett és tanúl jelentek meg a megjelölt területen és kéregetni kezdtek az autósok között. A vádlott később, 21 óra 28 perckor futott át az Üllői úton a sértetthez és rögtön veszekedni is kezdett vele, támadóállásba helyezkedett és bántalmazta is, a sértett pedig védekezésképpen ütött vissza egy alkalommal. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság a tényállás ezen részét a [6] bekezdésben pontosította, amit megtehetett anélkül, hogy a vádon túlterjeszkedett volna, ugyanis a vád tárgyává tett cselekmény részleteinek pontosítása nem jelenti a vádelv sérelmét, a vád kereteinek túllépését, mely helyesbítés a vádlott védekezésének irányára figyelemmel, - jogos védelmi helyzetre hivatkozás – mindenképpen szükséges is volt. A további, [7] bekezdésben rögzített kiegészítéseket is a rendelkezésre álló és bizonyítékként elfogadott kamerafelvételek alapján eszközölte az ítéltábla.

[45] Nem osztotta a másodfokú bíróság az ügyészség azon indítványát, mely szerint annak feltüntetése is szükséges a tényállásban, hogy a vádlott szervezetében Cannabis fogyasztásra utaló kannabinoid hatóanyag volt kimutatható. A fogyasztás időpontja, körülményei tekintetében ugyanis adat nem állt rendelkezésre és az sem volt rögzíthető, hogy emiatt olyan bódult állapotban lett volna, amely szerepet játszott volna a bűncselekmény

elkövetésében. Azt pedig, hogy e körülmény miatt vele szemben külön büntetőeljárás indult, a személyi körülmények körében fentebb már rögzítette az ítéltábla.

[46] Az így kiegészített tényállásból okszerűen vont következtetést a törvényszék a vádlott bűnösségére. Az irányadó tényállás szerint a bántalmazás, annak eredménye, valamint a közöttük fennálló ok-okozati összefüggés is megállapítható volt, és az sem volt kétséges, hogy azt a vádlott követte el.

[47] E cselekményt, figyelembe véve az igazságügyi orvosszakértői véleményben foglaltakat is, a törvényszék helyesen minősítette életveszélyt okozó testi sértés büntettének, indokait a másodfokú bíróság is osztotta.

[48] A megállapított tényállás alapján az elsőfokú bíróság által a jogos védelmi helyzetre történő vádlotti és védői hivatkozás elvetése helyes volt, annak indokai azonban pontosításra szorulnak.

[49] A jogos védelem feltételeit vizsgálva rögzíteni kell, hogy a jogos védelem eleve támadást feltételez, mégpedig a jogtalanság talaján állót, ennek - illetve az ilyen támadás közvetlen veszélyének - hiányában nem kerülhet sor ezen kizáró ok megállapítására. Az általánosan elfogadott elvek szerint támadáson aktív magatartást kell érteni.

[50] A jogos védelemre történő védelmi hivatkozást a törvényszék azért vetette el, mert álláspontja szerint a felek között kölcsönös dulakodásra került sor, melyben egyenlő mértékben vett részt mind a sértett, mind a vádlott, és e körülmény a jogos védelmi helyzet megállapítását kizárja. Az e tekintetben a törvényszék által kifejtettek azonban nincsenek összhangban a tényállásban rögzítettekkel, mely szerint a sértett részéről véghez vitt tettlegesség végig védekező jellegű volt. Ezen túlmenően pedig nem értékelte azt a körülményt sem, mellyel az ítéltábla a tényállást kiegészítette, hogy az eseménysor kezdeményezője a vádlott volt, ő rohant át feldúltan az úttesten a sértetthez, támadóállásba helyezkedett és rögtön bántalmazta is. A sértett ezt követően valóban maga is tanúsított tevőleges magatartást, de az ténylegesen terelő, védekező jellegű volt, mert a vádlott az egész eseménysor alatt folyamatosan, szóban és tettlegesen is provokálta őt, nem pedig a verekedésre kihívást fogadta el, amikor időnként a vádlott irányába csapkodott és megpróbálta távoltartani. A helyzet kialakítása így a vádlotti agresszív, bántalmazó, támadó magatartáshoz volt köthető, mely a vádlott részéről fennálló jogos védelmi helyzet megállapítását a 4/2013. Büntető Jogegységi Határozatban írtak szerint kizárja. A későbbiek során pedig a vádlott valódi távozási szándékot nem mutatott, a helyszínről ténylegesen nem távozott el, a provokatív magatartást folytatta. Így az a sértetti magatartás, hogy a vádlott után lépett és magyarázott neki, amikor az a helyszíntől kissé távolodott, nem kelthette a vádlottban azt az érzetet sem, hogy őt jogtalan támadás fogja érni. Így a jogos védelem mint büntethetőségi ok nem volt megállapítható.

[51] A szakértői vélemény által megállapított sérülések jellege és azok gyógytartama kétséget kizáróan rögzíthető volt, és az is egyértelmű, hogy a tényállás 1. pontjában feltüntetett orrcsonttörést közepes erejű öklölés okozta, míg a 4-8. pontban feltüntetett életveszélyes sérülések (a koponya jobb oldalán elmozdulás nélküli törés, bal oldalon a homlokfali és halántéktáji agyfelszínnek megfelelően 15 mm legnagyobb vastagságú keményburok alatti bevérzés, ahhoz kapcsolódóan az agysarló és a kisagysátor mentén 2-3 mm-es vérzés, mérsékelt mennyiségű pókhálóhártya alatti vérzés, bal oldalon a homloklebeny-koponyaalapi területen kisebb zúzódásos vérzések, jobb oldalon a halántéktájéknak megfelelően mintegy 4 mm-es keményburok alatti vérzés) nagy erejű, a sértett fejére leadott öklölés következtében alakultak ki, a sértett fejének kemény, sík aszfalt felülethez csapódása miatt.

[52] A fentiek alapján tehát a vádlott kétséget kizáróan bántalmazási szándékkal ütötte meg a sértett arcát mindkét esetben, aki a második nagy erejű ökölütés hatására elesett és beütötte a fejét az útburkolat sima aszfaltfelületébe, és ennek következtében nála több, közvetett, illetve közvetlen életveszélyes sérülés keletkezett, így a bántalmazás és a létrejött eredmény között az okozati összefüggés kimutatható volt, a vádlott magatartása indította el azt az okfolyamatot, amely az eredmény előidézéséhez vezetett.

[53] A Btk. 164. § (8) bekezdés I. fordulata szerinti életveszélyt okozó testi sértés büntette eredmény-bűncselekmény, ahol az elkövetőnek a szándéka bántalmazásra terjed ki és magatartásával okozati összefüggésben az életveszélyes sérülés, mint eredmény következik be. A súlyosabb minősítést megalapozó eredményre az elkövető szándékának már nem kell kiterjednie, büntetőjogi felelősségét megalapozza az is, hogy ha az neki felróható okból, gondatlanságból jön létre (BH.2005.272.).

[54] Az életveszélyes eredmény tekintetében a gondatlanság azonban jelen esetben az eset összes körülményét mérlegelve, mint ahogy arra az elsőfokú bíróság is utalt, nem állt fenn, mert ilyen intenzitású erőbehatásnál, és célzott testtájéknál (fejre mért ütés) a vádlottnak számolnia kellett azzal, hogy az ittas sértett a fejét akár a földre esve megüti, melynek következtében életveszélyes koponyasérülést szenvedhet. A terhelt e körülmény iránt közömbösséget tanúsítva, abba belenyugodva cselekedett, a sértett életét csak a gyors járókelői segítség és az orvosi beavatkozás mentette meg.

[55] A Btk. 80. § (1) bekezdése értelmében a büntetést céljának szem előtt tartásával a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

[56] Az elsőfokú bíróság a bünteteskiszabási körülményeket felsorolta és kifejtette azon álláspontját, hogy mely tényezőnek milyen jelentőséget tulajdonított, az általa írtakat a másodfokú bíróság is osztotta, az azonban kiegészítésre szorult, melynek során a következőket szükséges rögzíteni:

[57] A védői okfejtéssel ellentétben az eredmény tekintetében megállapított eshetőleges szándékot a vádlott javára nem lehetett figyelembe venni az 56. Bkv. II/10. pontja alapján, mert a vádlott olyan bűncselekményt valósított meg, amelyet az eredmény tekintetében gondatlanul is el lehet követni. Minden olyan esetben ugyanis, amikor az eredmény minősítő körülmény és azt szándékosan és gondatlanul is elő lehet idézni, enyhítő körülmény, ha az eredmény tekintetében csak gondatlanság állapítható meg, a szándék enyhébb formája azonban nem.

[58] A két évet meghaladó időmúlás, mely a vádlottnak nem róható fel, csekély súllyal ugyan, de értékelhető enyhítő körülményként, az ugyanis a cselekmény büntetési tételének az alsó határát alig haladja meg, ugyanakkor az nem hagyható figyelmen kívül, hogy a vádlott a büntetőeljárás során előzetes fogvatartásban is volt.

[59] A terhére szolgáló további súlyosító körülmény az ittas állapotban történt elkövetés, illetve az, hogy a cselekményével egyidejűleg több közvetett és közvetlen életveszélyes sérülést is okozott, amelyek egyenként is megvalósították volna a terhére rótt testi épség elleni bűncselekményt, és súlyosít az is, hogy a minősítést megalapozó sérüléseken túl is okozott más, 8 napon túl gyógyuló súlyos sérülést, orrcsonttörést is.

[60] A sértetti közrehatás megállapítására vonatkozó érvekkel nem értett egyet a másodfokú bíróság és azt nem értékelte a vádlott javára, mert a sértett nem tanúsított durva, erőszakos, kihívó vagy súlyosan sértő viselkedést, tettelegessége védekező jellegű volt, szemben a vádlotti folyamatos, támadó, agresszív magatartással.

[61] A súlyosító körülmények köréből mellőzte az ítéltábla az arra történt utalást, hogy a vádlott a helyszínt elhagyta. Amennyiben a sértettnek a bántalmazást követően a vádlott segítséget nyújtott volna, az a javára enyhítő körülményként szolgált volna, annak elmaradását azonban nem lehet a terhére értékelni.

[62] A vádlott javára és terhére mérlegelhető fenti tények alapján a másodfokú bíróság a vele szemben kiszabott büntetés nemével és mértékével egyetértett. A büntetés arányban áll a vád tárgyává tett bűncselekmény konkrét tárgyi súlyával, igazodik a bűnösség fokához és az elkövető társadalomra veszélyességéhez is, figyelemmel arra is, hogy a bűncselekmény elkövetésére nemcsak felfüggesztett szabadságvesztés és az ellene folyamatban lévő büntetőeljárások hatálya alatt került sor, hanem azt röviddel előző szabadulását követően valósította meg, ezáltal a korábbi büntetései vele szemben visszatartó erőt nem jelentettek. Ez a joghátrány alkalmas a Btk. 79. §-ában megfogalmazott általános és egyéni büntetési célok elérésére és az szükséges, de egyben elégséges is az egyéni és az általános megelőzés megvalósításához, ez előmozdíthatja a társadalom tagjaiban a jogkövető magatartást. A közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát is megfelelőnek találta a másodfokú bíróság. Értelemszerűen az enyhítést célzó védelmi, illetve a súlyosítást célzó ügyészi fellebbezés nem foghatott helyt.

[63] A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatának a meghatározása, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának meghatározása és a felfüggesztett szabadságvesztés elrendelése is törvényes.

[64] Az ítélet bevezető részében Terhelte előzetes fogvatartásának befejező napjaként a másodfokú bíróság 2021. október 7. napját jelöli meg azzal, hogy ezt követően a vádlott a vele szemben a Pesti Központi Kerületi Bíróság 3.B.30.542/2021/17. számú ítéletével kiszabott 10 hónap szabadságvesztés büntetés letöltését kezdte meg. Ennek megfelelően pontosította a beszámításra vonatkozó rendelkezést is, mely szerint a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésbe a vádlott által 2020. július 6. napjától 2021. október 7. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt rendelte beszámítani.

[65] Az elsőfokú bíróság bűnjelekre vonatkozó rendelkezését az ítéltábla annyiban pontosította, hogy feltűntette, hogy az ügyben keletkezett bűnjeleket a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala Bj. 87/2022. számon vételezte be, illetve a bűnjeljegyzék 3-7. sorszáma alatt feltűntetett bűnjelek sértettl sértett részére történő kiadását mellőzte és a Be. 320. § (2) bekezdése alapján azok megsemmisítését rendelte el, mert azok értéktelenek és senki nem tartott rájuk igényt.

[66] Az ítélet rendelkező részében a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott, a Be. 184. § (2) bekezdés f) írt személyes adat vonatkozásában feltűntette az ítéltábla a vádlott tényleges tartózkodási helyét, mert az időközben megváltozott.

[67] Az elsőfokú bíróság bűnügyi költség összegére és annak viselésére vonatkozó rendelkezése is helytálló.

[68] Fenti indokokra figyelemmel az ítéltábla - a Be. 599. § (1) bekezdés szerint nyilvános ülésen eljárva - a Be. 606. § (1) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, míg egyéb, törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[69] A másodfokú bíróság a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján beszámította a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe a vádlott által a fentebb megjelölt szabadságvesztés büntetés kitöltését követően, 2022. augusztus 8. napjától a másodfokú eljárás befejezéséig letartóztatásban töltött időt.

[70] Az ítéltábla a Be. 613. § (1) bekezdése alapján megállapította a másodfokú eljárás során a vádlott kirendelt védőjének díjaként felmerült bűnügyi költséget és annak

viseléséről a Be. 613. § (2) bekezdés a) pontja akként döntött, hogy azt a vádlott viseli, mert a vádlott és védője által bejelentett jogorvoslati kérelem nem vezetett eredményre.

[71] A másodfokú bíróság ítéletével szembeni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2022. november 3. napján

dr. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke

dr. Bíró Emese s.k.
előadó bíró

dr. Sárecz Szabina Martina s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2022. március 23. napján kelt 1.B.417/2021/42-I. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.140/2022/19. számú ítéletével 2022. november 3. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2022. november 3. napján

dr. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: